

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене слід зазначити, що рівень корупції можна знизити шляхом прийняття комплексних заходів по боротьбі з нею. Домогтися ефективної протидії цьому явищу можна лише об'єднавши зусилля всіх державних органів та інституцій громадянського суспільства.

Список використаних джерел:

1. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Офіційний вісник України. 2014. № 87. Ст. 2474. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1700-18>
2. Овчар І.В. Форми і методи забезпечення антикорупційної політики и України (на прикладі діяльності Державного комітету архівів України). URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/26351/04Ovchar.pdf?sequence=1> (дата звернення 23.11.2021 р.).
3. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII (Редакція станом на 10.11.2021) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1698-18> (дата звернення: 25.11.2021).
4. Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо забезпечення прозорості в організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури з метою виконання рекомендацій Міжнародного валютного фонду: Закон від 18.02.2016 № 1020-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1020-19> (дата звернення: 25.11.2021).
5. Corruption Perceptions Index 2016: Results. URL: https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2016/ (дата звернення: 23.11.2021 р.).

Расторгуєв Н.О.

здобувач вищої освіти 2 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

науковий керівник:

Тінін Д.Г.

викладач кафедри ТСП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, майор поліції

ПРОФІЛАКТИКА ТА ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: ЗАРУБІЖНИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД

Торгівля людьми є одним з найнебезпечніших та найсерйозніших злочинів проти людини. Враховуючи той факт, що кожного року кількість злочинів в даній сфері зростає, то дана проблема є і буде актуальною протягом довгого часу.

Слід зазначити, що поняття «торгівля людьми» охоплює широке коло соціальних явищ. Жертвою торгівлі може стати будь-яка особа, незалежно від статі та віку. Насамперед, чоловіків продають з метою експлуатації та праці,

дітей використовують для жебрацтва, а більшість жінок – для сексуального рабства, але не виключені випадки продажу людей для вилучення і трансплантації органів [1].

Також, такому явищу сприяє той факт, що цей злочин приносить досить великий дохід, оскільки він пов'язаний з експлуатацією осіб, якими злочинці торгують.

Поширеність торгівлі людьми пояснюється тим, що злочинці не замислюються щодо принципу невідворотності відповідальності при здійсненні цього злочину. Більшість винних, які вчиняють цей злочин, впевнені, що залишаться безкарними. Тобто, присутній високий рівень латентності цього злочину [2].

У рабовласницький бізнес втягнуто досить багато країн світу, що пояснюється досить широкою її географією. Торгівля людьми - одна з сучасних форм рабства, до яких також належать домашнє рабство, примусові шлюби та ін. Більшу частину жертв сучасних форм рабства становлять жінки та діти, які вивозяться за кордон з метою сексуальної експлуатації та примусової праці. Основною транзитною країною є США. Щорічно для сексуальної експлуатації до Сполучених Штатів ввозиться близько 50 тис. жінок та дітей. Причому всіх суб'єктів роблять об'єктом міжнародної сексуальної торгівлі для занять проституцією, примусової праці. Работоргівля може приймати й інші форми. Наприклад, викрадення дітей та їх заклик у державні збройні сили або повстанські армії, використання жінок і дітей в якості домашньої прислуги, що працюють на кабальних умовах, використання дітей у злочинних цілях, наприклад для вуличних крадіжок тощо.

За даними Мінсоцполітики на 2019 рік було встановлено, що 185 осіб постраждали від торгівлі людьми. Серед осіб, яким встановлено зазначений статус, 53 жінок, 119 чоловіків та 13 дітей (3 хлопчиків та 10 дівчаток) [3].

Складна економічна ситуація в Україні, високий рівень безробіття та правова необізнаність громадян являються основними умовами, що сприяють явищу торгівлі людьми. Прагнучи кращої долі громадяни виїжджають за кордон шукати іншу більш оплачувану роботу. Спритні ділки можуть використовувати таких шукачів у власних корисних цілях.

Основним законом України, що регулює організаційно-правові засади протидії торгівлі людьми та надання допомоги таким людям є закон України «Про протидію торгівлі людьми» від 2015 року.

Національна поліція кожного року вдосконалює свої оперативно-пошукові здібності, що видно зі статистики розкритих злочинів протягом останніх років. Вони визначають численні форми торгівлі людьми та вдосконалюють стратегії виявлення та розслідування таких злочинів. Серед профілактичних дій, що поліцейські рекомендують робити, щоб уникнути участі жертви, можна назвати:

1. Контроль за діяльністю посередників на території України, які отримали ліцензію Міністерства соціальної політики України.

2. Моніторинг оголошень в ЗМІ, Інтернеті, а також приватних оголошень про працевлаштування за кордоном.

3. Контроль за діяльністю тур-агентів та тур-операторів, які надають послуги візової підтримки та нелегально пропонують працевлаштування.

4. Взаємодія з «офіцерами зв'язку» та консулами країн Шенгенської угоди в сфері оформлення віз та отримання акредитації українськими суб'єктами підприємницької діяльності.

5. Профілактична та роз'яснювальна робота, виступи в ЗМІ.

Щодо досвіду боротьби з торгівлею людьми у зарубіжних країнах необхідно сказати, що один із способів посилення заходів впливу в світі являється встановлення жорстких санкцій за даний вид злочину. Наприклад, італійська прокуратура регулярно конфіскує майно торговців людьми та використовує ці кошти для виплат компенсації жертвам такої торгівлі.

Також, у квітні 1999 у в Бельгії було ухвалено Закон «Про боротьбу проти торгівлі людьми та дитячої порнографії» в листопаді 1997. На території Тайланду також було прийнято Закон «Про заходи щодо запобігання та переслідування торгівлі жінками та дітьми». Приклади можна наводити і далі, як і різні визначення торгівлі людьми і рабства.

Встановлення кримінальної відповідальності за вказаний злочин можна пояснити наступними причинами. По-перше, вони стали відносно поширеними, тож суспільно небезпечними. По-друге, торгівля людьми тягне за собою серйозні наслідки для людини, яка стала предметом торгівлі. Наприклад, потерпілий втрачає особисту свободу, зазнає експлуатації, отримує шкоду своєму здоров'ю, а часом навіть заподіюється йому смерть.

Також приховану форму експлуатації праці колективу можна спостерігати у діяльності деяких приватних організацій. Наприклад, деякі керівники навчальних закладів заощаджують на заробітній платі викладачів, роками практично не підвищуючи її. Буквально щороку підвищується плата навчання, від чого збільшується дохід організації [4]. Але гроші, зароблені колективом викладачів від навчання, витрачаються для будівництва нових будівель, споруд, купівлю автомобілів, господарями яких є керівники цих організацій. Тут також можна спостерігати факти експлуатації людей, які за нинішнього рівня законодавства важко довести.

Отже, торгівля людьми це серйозна соціальна проблема, що становить небезпеку для фундаментальних прав людини: на життя, на свободу пересування тощо. Торгівля людьми характерна для всіх країн, як економічно розвинених, так і тих держав, які переживають перехідний політичний та економічний період, які постраждали від воєн та локальних конфліктів.

Отже, даний феномен набуває кризової відмітки та тенденція його росту вказує на необхідність боротьби з такими злочинами. В свою чергу, кожна країна, яка визнає наявність такого феномену на території своєї держави, показує готовність боротьби з ним та підвищення рівня своєї поваги до людини та громадянина.

Список використаних джерел:

1. Торгівля людьми як соціальна проблема в Україні: інформ.- метод. посіб. Житомир. 2019. Інфографіка: веб сайт. URL: <https://www.solor.gov.ua/docs/all/mediaua.pdf> (дата звернення 21.11.2021)
2. Актуальні проблеми аналізу складу злочину торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини // Актуальні проблеми держави і права: Зб. наук. праць. – Одеса, 2002. Вип. 16. С. 620, 623. (дата звернення 21.11.2021)
3. Протидія торгівлі людьми. Інфографіка: веб сайт. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/pozashkilna-osvita/vihovna-robotata-zahist-pravditini/protidiya-torgivli-lyudmi> (дата звернення 22.11.2021)
4. Обтяжуючі обставини торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини // Митна справа. 2002. № 6. С. 84 – 87. (дата звернення 22.11.2021)

Рудий В.С.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юр'єв Д.С.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНИЙ СТАН КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗЛОЧИННИХ СПІЛЬНОТ

Міжнародний стан боротьби з організованою злочинністю показав, що це негативне правове явище існує у кожній країні світу, яке становить пряму загрозу національній та міжнародній безпеці, пронизує політичну структуру, захищає свої власні інтереси у законодавчій владі. Все це створює загрозу державності, порушує нормальне функціонування державних інституцій та сприяє втраті довіри громадян до демократичних процесів.

Організована злочинність в Україні – явище диференційоване. Значні регіональні відмінності обумовлені географією, політичною структурою та історичною спадщиною. Надзвичайно актуальним це питання стало саме під час запровадження карантинних обмежень, коли активність організованих злочинних груп значно активізувалася на фоні ледве працюючого бізнесу[1, с.142].

На сьогоднішній час експерти ООН виділяють такі види організованої злочинності:

1) Клани мафії існують за принципом чіткої ієрархії. Вони встановлюють суворі правила та норми поведінки, за недотримання яких накладаються суворі покарання. Їм характерна велика кількість протиправних дій;